

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 21 lutego 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez VAT and Duties Tribunal, Manchester) — University of Huddersfield Higher Education Corporation przeciwko Commissioners of Customs & Excise

(Sprawa C-223/03) ⁽¹⁾

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 2 pkt 1, art. 4 ust. 1 i 2, art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1 — Działalność gospodarcza — Dostawa towarów — Świadczenie usług — Transakcje dokonywane wyłącznie w celu uzyskania korzyści podatkowej)

(2006/C 131/04)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

VAT and Duties Tribunal, Manchester

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: University of Huddersfield Higher Education Corporation

Strona pozwana: Commissioners of Customs & Excise

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — VAT and Duties Tribunal, Manchester — Wykładnia dyrektywy 77/388/EWG: Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str.1) — Pojęcie dostaw towarów i świadczenia usług objętych podatkiem od wartości dodanej — Pojęcie działalności gospodarczej — Umowy najmu i podnajmu dokonywane wyłącznie w celu uzyskania korzyści podatkowej

Sentencja

Transakcje takie jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym stanowią dostawę towarów lub świadczenie usług oraz działalność gospodarczą w rozumieniu art. 2 pkt 1, art. 4 ust. 1 i 2, art. 5 ust. 1 oraz art. 6 ust. 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r., jeżeli spełniają obiektywne kryteria, na których opierają się te pojęcia, nawet jeśli dokonywane są wyłącznie w celu uzyskania korzyści podatkowej i nie mają żadnego innego celu gospodarczego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 6.9.2003.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 23 lutego 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii

(Sprawa C-232/03) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pracownicy — Swobodny przepływ — Korzystanie z pojazdów zarejestrowanych za granicą i pozostawionych do dyspozycji pracownika przez pracodawcę z siedzibą za granicą)

(2006/C 131/05)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: D. Martin i I. Koskinen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Finlandii (Przedstawiciele: Alice Guimaraes-Purokoski i T. Pynnä, pełnomocnicy)

Intervenient po stronie pozwanej: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Przedstawiciele: K. Manji, pełnomocnik, i P. Whipple, barrister)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Art. 10 i 39 traktatu WE — Okoliczności, w jakich pracownicy mający miejsce zamieszkania w Finlandii i zatrudnieni za granicą mogą korzystać z pojazdów zarejestrowanych za granicą i pozostawionych do ich dyspozycji przez pracodawcę

Sentencja

1) Nie zezwalając pracownikom transgranicznym, zamieszkałym w Finlandii, a zatrudnionym w innym państwie członkowskim, na korzystanie z pojazdów służbowych pozostawionych do ich dyspozycji przez pracodawców mających siedziby w innym państwie członkowskim i zarejestrowanych w tym innym państwie członkowskim, na tej wyłącznie podstawie, że wymienieni wyżej pracownicy transgraniczni zamieszkują na terytorium fińskim, na które samochody należące do ich pracodawców wjeżdżają

i

nie zezwalając tym pracownikom transgranicznym na korzystanie do celów służbowych i prywatnych z pojazdów służbowych pozostawionych do ich dyspozycji przez pracodawców mających siedziby w innym państwie członkowskim i zarejestrowanych w tym innym państwie członkowskim, mimo że pojazdy te ani nie są zasadniczo przeznaczone do stałego używania na terenie Finlandii, ani też nie są faktycznie w ten sposób wykorzystywane, na tej tylko podstawie, że pracownicy ci zamieszkują na terytorium fińskim, na które samochody należące do ich pracodawców wjeżdżają,

Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 39 traktatu WE.

2) W pozostałej części skarga zostaje oddalona.

- 3) Każda ze stron ponosi koszty własne.
- 4) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ponosi koszty własne.

(¹) Dz.U. C 184 z 2.8.2003

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 23 lutego 2006 r. (wniosek Bundesfinanzhof o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — CLT-UFA SA przeciwko Finanzamt Köln-West

(Sprawa C-253/03) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Ustawodawstwo podatkowe — Podatek dochodowy od osób prawnych)

(2006/C 131/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: CLT-UFA SA

Strona pozwana: Finanzamt Köln-West

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 52 Traktatu WE (po zmianie art. 43 WE) i art. 58 Traktatu WE (po zmianie art. 48 WE) — Ustawodawstwo krajowe w zakresie podatków dochodowych od osób prawnych — Stawka opodatkowania przychodów oddziałów zagranicznych spółek akcyjnych wyższa od stawki opodatkowania przychodów filii przekazywanych zagranicznym spółkom-matkom

Sentencja

- 1) Artykuł 52 Traktatu WE (po zmianie art. 43 WE) i art. 58 Traktatu WE (po zmianie art. 48 WE) stoją na przeszkodzie stosowaniu unormowań krajowych tego rodzaju, jak będące przedmiotem sprawy głównej, przewidujących wyższą stawkę opodatkowania dochodów oddziału spółki z siedzibą w innym Państwie Członkowskim niż stawka opodatkowania dochodów filii takiej spółki, gdy filia przekazuje swoje dochody w całości spółce matce.
- 2) Zadaniem sądu krajowego jest dokonać oceny wysokości stawki opodatkowania, jaka powinna być stosowana do dochodów oddziału tego rodzaju, jak będący przedmiotem sprawy głównej, w zależności od stawki całkowitego opodatkowania, jaka znalazłaby

zastosowanie w przypadku przekazania dochodów przez filię spółce matce.

(¹) Dz.U. C 200 z 23.08.2003

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 21 lutego 2006 r. (wniosek Oberster Gerichtshof o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — Silvia Hosse przeciwko Land Salzburg

(Sprawa C-286/03) (¹)

(Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Artykuł 4 ust. 2b — Specjalne świadczenia nieskładkowe — Austriackie świadczenia opiekuńcze — Kwalifikacja świadczeń oraz dopuszczalność warunku miejsca zamieszkania na podstawie rozporządzenia nr 1408/71 — Uprawniony członek rodziny ubezpieczonego)

(2006/C 131/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Silvia Hosse

Strona pozwana: Land Salzburg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Gerichtshof — Wykładnia art. 4 ust. 2b i art. 19 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin zamieszkujących się we Wspólnocie w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. (Dz.U. L 28, str. 1), jak również rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia nr 1408/71 w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 — Ustawodawstwo Bundesland (Salzburg) na podstawie którego prawo niepełnosprawnego dziecka, które jest członkiem rodziny pracownika, do świadczeń opiekuńczych jest uzależnione od warunku miejsca zamieszkania — Pojęcie specjalnego świadczenia nieskładkowego — Wykładnia art. 7 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, str. 2) — Przywilej socjalny